

“El que voldria que es recordés de mi és que he treballat molt”

Soy posarà fi al maig a 28 anys al capdavant de l'Ajuntament de Bescanó
Vol continuar en actiu, però en una segona fila

Xavier Soy, al seu despatx de l'ajuntament Foto:
FOTO: JOAN SABATER.

L'encara alcalde de Bescanó va anunciar el 27 de febrer que no es tornaria a presentar, després de 28 anys al capdavant del seu poble. De seguida li vam sol·licitar fer aquesta entrevista, però va demanar-nos uns dies per poder fer-la amb més calma emocional. Ens rep cordialment, com sempre, però més seriós, perquè sap que aquesta entrevista no serà per a ell com les altres que al llarg dels anys li hem fet.

Quan va prendre la decisió de plegar?Fa quatre anys ja vaig dir que era fàcil que no em tornés

a presentar. I també hi ha raons familiars. La meua dona em va dir en les darreres municipals, sortint d'entregar els resultats a CiU: “No saps com pateixo en les eleccions.” I li vaig dir que creia que no patiria cap altra vegada. Jo ja ho tenia molt clar. Però no pots passar-te quatre anys dient-ho. Va a més en funció de molts factors. Com per exemple trobar algú que vulgui substituir-te. De moment com a candidat, però que estigui preparat –i crec que ho està molt– per fer d'alcalde.Li ha costat fer el pas?Sí. Després de 28 anys de dedicació en cos i ànima a l'Ajuntament, i fer-ho perquè t'agrada i t'il·lusiona, i perquè creus que no hi ha res més engrescador i bonic que treballar pel poble... fer el pas de no tornar-te a presentar no és fàcil. Vull deixar dit també, però, que no és una decisió d'un dia per l'altre.Ho trobarà a faltar?Els meus amics em diuen que serà més difícil a partir del dia que no hi hagi de tornar. No em preocupa gaire. Crec que estic ben preparat per a això. Home... els primers dies potser em sobtarà, perquè són molts anys anant-hi a tres quarts de vuit del matí.M'explicava un dia que al llarg de tots aquests anys ha fet poques vacances.Qui em coneix sap que el que li dic és veritat: se'm pot discutir si ho he fet millor o pitjor, però que m'hi he dedicat en cos i ànima no m'ho pot discutir ningú. En els 41 anys que fa que estic casat amb la meua dona no hem fet mai més de sis dies seguits de vacances. I no per culpa d'ella, sinó meua, i entre cometes. Arribat a una certa edat en què no em considero gran, ni em falta il·lusió, el que he fet és una cosa lògica de relleu generacional. Ara calia també una certa normalització pel que fa a la vida familiar amb fills i néts.Plega... però no es jubila.No. Això ha de quedar clar. Plego de la primera línia política. I la meua voluntat és no tenir cap més càrrec polític. Una altra cosa és que jo continuï treballant per al partit i en temes que se'm puguin presentar, com ara algun que se m'ha ofert, i algun amb un marcat caràcter social. Jo vull treballar, perquè m'agrada. Segur que tindrè activitat de segona línia.Què farà?No, no seria correcte dir-ho ara. Un cop acabi d'alcalde faré uns dies de vacances i després ja ho veurem. El que ja li puc dir és que el que no faré és quedar-me a casa. Tot i que sí que recuperaré aficions que per falta de temps he deixat abandonades, com ara la música i el meu clarinet.Però escolti... fa molts anys que està a primera línia, i com vostè diu ni tan sols ha fet gaires vacances. Ja en sabrà, de fer un pas enrere a Bescanó i deixar fer?Sí, i tant. Ho tinc clar. Seria un error. Em pot costar, però mentalment estic preparat per assumir aquesta nova situació. Queda clar que ajudaré els meus companys, però tenint molt clar quin és el meu paper. Els 28 anys m'han servit per a una cosa també: per adquirir una experiència de manera de fer, de coneixement de poble, de persones i de visió de futur. Aquest bagatge no el puc deixar tancat en un calaix i que no se n'aprofiti ningú.Qüestió de responsabilitat?De responsabilitat personal. Una altra cosa és que en sàpiga fer un bon ús. Però crec que estic preparat per fer-ne un bon ús.Què és el millor i el pitjor de ser alcalde?El millor i el pitjor és el mateix: la proximitat i el contacte amb

la gent. Perceps molt de seguida si el que fas està bé, la gratitud de la gent, i també ho perceps de seguida si no ha agradat. Què li ha estat més difícil: ser alcalde, diputat, vicepresident de la Diputació o delegat del govern? La feina d'alcalde és molt més complicada. No té res a veure amb una gestió política més allunyada del contacte directe amb la gent. És més agraïda també? Sí. El millor que li pot passar a un polític és que, a més de ser el que sigui, sigui alcalde. Quan la gent espera un servei o un equipament, i tens la sort de poder-los-el donar, sents de seguida l'agraïment. De què està més orgullós del que ha pogut fer per Bescanó? N'hi diré dues, de coses. Una, estic content que al llarg d'aquests 28 anys hem pogut dotar Bescanó de tots els serveis bàsics perquè la gent tingui una bona qualitat de vida. I la segona? D'haver deixat un bon ensenyament. Des de la llar d'infants –ja fa 25 anys– fins a una molt bona escola, l'ESO i l'institut. El cicle d'ensenyament a Bescanó comença a l'any, i acaba als 18. Això és d'una gran riquesa cultural i familiar. Torno enrere: l'ensenyament no depèn de l'Ajuntament només, però sí que hem sigut capaços de generar complicitats entre l'Ajuntament, el professorat i les AMPA perquè Bescanó pugui tenir una molt bona qualitat en l'ensenyament. Tenia i tinc molt clar que la base dels pobles que volem depèn de cuidar molt l'ensenyament. Generar la complicitat, posar-hi tots els mitjans que facin falta –més enllà de les pròpies competències municipals i tot– perquè els professors puguin impartir unes bones classes, és de les coses de les quals em sento més orgullós. Bescanó és un poble ric i viu, amb un sentiment de poble important. Potser no tothom ho veurà així, però majoritàriament sí, perquè per això m'han donat la seva confiança set vegades amb la majoria absoluta. I la pregunta al revés... què és el que més lamenta del que ha fet? Alguna espina clavada? Espina clavada no, però cigró a la sabata sí. He tingut dos processos complicats. Un, el d'Els Bancals, que era un centre de menors que volia construir la Generalitat. I lluitar contra l'exageració i la mala informació a vegades és molt dur. I l'altre cigró a la sabata? L'altre és la MAT. Quan un estat vol una línia d'alta tensió, l'acaba fent. Els alcaldes en això som impotents, i administrar això és molt complicat, i realment ho vaig passar molt malament. Tot el procés de la MAT em va fer molt de mal, i fins i tot em vaig plantejar no tornar-me a presentar. Però vaig pensar que no hauria estat correcte, perquè d'això jo no n'era el culpable. El culpable era una altra administració que tant sí com no va dir que volia fer la MAT. I quan es diuen animalades com les que es van arribar a dir, com ara que la línia passaria pel mig del pati de l'escola... quan lluites contra això, sembla que estiguis a favor de la línia. I escolti, no hi ha cap alcalde que vulgui una línia d'alta tensió al seu poble. He de dir que a canvi vam saber gestionar una correcta compensació i gràcies a la MAT Bescanó té avui institut. Un dia em va dir un alcalde que només es va dedicar quatre anys a la política que tothom hauria de ser alcalde una vegada a la seva vida. Hi ha molta gent que es pensa que és fàcil, però és molt complicat. Perquè és clar... tu tampoc hi estàs d'acord, i mires de corregir o millorar el que es vol fer, i la gent interpreta que, com que vols corregir-ho, hi estàs d'acord. I és un peix que es mossega la cua. Va ser un cigró a la sabata que em va fer mal al peu. Però bé... ja està, i no vol dir que hagi acabat bé, però ha acabat. Com li agradaria ser recordat? No hi he pensat ni voldria posar-me cap adjectiu... [Rumia.] Miri, que m'hi vaig dedicar i que vaig treballar de valent. No aspiro a res més. Quan s'inauguren instal·lacions és normal posar plaques commemoratives recordant qui va fer la inauguració. A Bescanó no en trobarà cap amb el meu nom, i miri que he inaugurat coses. Però no ho he volgut mai. L'única cosa que vull que se sàpiga és que he treballat i m'hi he dedicat, res més. Ara que no es torna a presentar, digui'm la veritat: no és massa 28 anys al capdavant d'un ajuntament? Amb la perspectiva del temps, podria dir que sí. Però, és clar, això és molt relatiu. En definitiva, qui ho ha de dir és la gent, i a mi m'han votat sempre per majoria absoluta. I està bé que una sola persona tingui més d'un càrrec alhora? Vista l'experiència, seria molt interessant que tothom que tingués càrrecs públics hagués passat per un ajuntament, simultàniament o abans. Perquè sens dubte la millor escola política i de gestió són els ajuntaments. Hi ha càrrecs que porten implícit la duplicitat, com ara ser diputat provincial. D'altres, no. Però si veu el Parlament veurà que molts són alcaldes o tenen càrrecs als seus pobles... això els aporta proximitat amb la gent. El desprestigi de la política és merescut o immerescut? Com tot. No és just que es posi al mateix sac tothom en els diferents àmbits de la nostra societat. Cal situar les coses on els correspon. Posar els milers d'homes i dones que es deixen la pell als ajuntaments i altres llocs al mateix sac que aquells que no ho han fet bé no és just. El que cal és anar fent plegar els que no han fet el que tocava. Vostè és i ha estat home de CDC. Quin sentiment personal té de l'afer Pujol? De moment, d'expectació i d'incredulitat. S'ha d'acabar de veure com acaba. El que no m'agrada és que no es vulgui reconèixer la bona obra que el president Pujol va fer per al nostre país. Sembla que ningú se'n vulgui recordar.

Des d'aquest punt de vista em sap molt de greu. Quins han estat els seus referents polítics? Quan em van cridar per anar de cap de gabinet del president de la Diputació, es va generar un trio que em va fer adonar que valia la pena treballar per la societat. Van ser el president Joan Vidal i Gayolà, Arcadi Calzada i Josep López de Lerma, al principi de la Diputació. Vaig aprendre molt de tots tres. I després també del president Jordi Pujol, que va ser determinant per a mi i per a molts. Com ha canviat la política des que vostè va començar fins ara? La gent cada cop és més exigent amb els que ocupem càrrecs públics, i això és una cosa molt bona. Importantíssima. I Bescanó? Tots plegats hem sabut fer les coses de manera que tinguem una pau social fantàstica. Fa 28 anys un grup de persones vam fer un recés d'un parell de dies i vam debatre com volíem que fos Bescanó: Quin creixement urbanístic ha de tenir? Quin model de societat volem? Allò que en va sortir és el que hem dut a la pràctica durant aquests anys, i la gent hi ha estat d'acord, perquè per això ens han votat. El veig escrivint un llibre de memòries ben aviat... M'agradaria. I hi estic pensant. Si tot va bé ho faré. Crec que és positiu. Com una reflexió personal i el que pugui aportar, i perquè quedi escrit aquest model de poble pel qual tanta gent hem treballat. Agraïments? A la família per descomptat, i a tota la gent que amb els seus consells o crítiques m'ha ajudat. I ho deixaria aquí perquè no sóc gaire amic d'aquestes coses.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/836780-lel-que-voldria-que-es-recordes-de-mi-es-que-he-tr treballat-moltr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=r ss